

רשימת ה"אל תזרוק" של הרב זריצקי

פסח-פסח-פסח-פסח-

לפניכם רשימת ה- " *האל תזרוק* ", מה אפשר להשאיר בבית (למכור במכירת חמץ) ומה חייבים לבער. (שימו לב להערות הרשומות לצד כל מוצר ומוצר!)

מאת: הרב יוסף זריצקי

אגוזים – אגוזים על כל סוגיהם, אינם צריכים כשרות כלל ואין לזרוק אותם גם אם מדובר בחבילות פתוחות.

אבקות כביסה – כולל מרכיבי כביסה ומלבינים אינם זקוקים להכשר מיוחד לפסח. ניתן להשתמש בפסח באותן אבקות כביסה ללא צורך בתחליף.

אבקת אפיה – אין בה חמץ.

אבקות מרק – מכילות לעתים קרובות קמח, כדאי לזרוק.

אורז – אורז אינו חמץ. הספרדים שנוהגים לאכול בפסח יכולים להשתמש באורז לאחר שבררו אותו כהלכה. גם לדעת האשכנזים וקהילת יוצאי מרוקו, אין לזרוק את האורז ואין צורך למכור אותו במכירת חמץ.

אינסטנט פודינג – על כל טעמיו, אינו חמץ, ואין צורך לזרוק.

במבה – אין בה חמץ ואין צורך לזרוק אותה מהבית.

ג'לי – אינו חמץ על כל טעמיו.

גלידות – הגלידות הפשוטות על כל טעמיהן, אין בהם חמץ ולא צריך לזרוק אותן. יוצאות מן הכלל הן הגלידות המכילות עוגיות, ופולים וכו' שיש לגמור לפני פסח.

גרעינים ופיצוחים – פיצוחים לא קלויים אינם חמץ. אולם, הפיצוחים הקלויים ברוב החנויות נקלים בתערובת של קמח מים ומלח ומדובר בחמץ גמור!

גרעיני חיטה – גרעיני חיטה אינם חמץ. צריך לזכור שאנו אוכלים מצות מגרעיני חיטה ולכן למי שנשארו גרעיני חיטה, וכן גריסים, אפשר להשאיר אותם בבית.

דאודורנטים – אינם חמץ ומותרים לשימוש בפסח.

דבש – אין בו בעיה, נא לא לזרוק!

דגים – כל סוגי הדגים הטריים הנמכרים בחנויות כשרים לפסח. אפשר לשטוף היטב ולהשתמש. בעבר היו מקרים שמצאו בקרביים של הדגים לחם, אולם כיום משרד הבריאות מחייב את מגדלי הדגים בארץ שלא להאכיל את הדגים יומיים לפני הדיג כדי שקיבתם של הדגים תהיה ריקה.

שימורי גפילטע-פיש – אם לא כתוב כשר לפסח, עלולים להכיל חמץ גמור וחייבים לבערם.

דיאט – באספרייטים (ממתק מלאכותי) המצוי במוצרי הדיאט יש ודאי קטניות וחשש חמץ! ולכן הרב לנדאו והעדה החרדית אינם מאשרים לפסח שום משקה קל שהוא דיאטתי. הרב רובין נותן כשרות למשקאות דיאטטיים כאשר יש בהם חומר בשם "סוכרלז" שכשר לפסח.

דייסת קורנפלור לתינוקות – אין בה ולו גרם אחד של חיטה כי היא מיועדת לתינוקות אלרגנים לגלוטן. אין צורך לזרוק!

ויטמינים – ברובם אינם חמץ, וגם אם כן, רובם אינם ראויים לאכילת כלב לכן אין לזרוק אותם אלא לסגור בארון. מי שחייב להשתמש בפסח בויטמינים, חשוב שישתמש רק בתוצרת הכשרה לפסח.

זרעוני תבלינים – כדוגמת אניס, כמון, קימל, קצח לא לזרוק אלא לסגור בארון. לא רצוי להשתמש בהם כיוון שבחנות התבלינים לפעמים משתמשים באותה כף למוצרי חמץ.

חוט דנטלי – כשר לפסח תמיד.

חומץ – יש עדות שאינן משתמשות בחומץ בגלל האותיות חמץ המצויות בשמו. חשוב להדגיש שבחומץ אין כלל חמץ, כל שכן בחומץ הסינטטי שמקורו מנפט...

חומצת לימון – מיוצרת מחיטה או מטפיוקה. בממתקים רבים מצויה חומצת לימון ולכן במקום ששמה מופיע ברשימת הרכיבים – צריך לבער לפני פסח.

חילבה – אין בה חמץ.

חלב ומוצרים – בעבר כשחלבו את הפרה ידנית, חששו שמא הגוי או היהודי אכל חמץ בשעת החליבה ולכן הכינו חלב מלפני פסח. היום אין כל אפשרות בעת החליבה ובהמשך היצור שיכנס איזשהו מרכיב, לאו דווקא חמץ, לתוך מוצרי החלב והגבינה. יש לשים לב כי במוצרי החלב כשרים לפסח לעתים מוסיפים תוספות שהן בגדר קטניות שהאשכנזים אינם אוכלים, אבל בכל מקרה לא צריך לזרוק.

חד פעמי – מפות ניילון, ניירות פרגמנט לאפיה, מנג'טים לעוגות, ניירות עטיפה לארונות ומדפים, אין בהם כל בעיה ואינם צריכים כשרות מיוחדת לפסח! הרב זריצקי הלך ושאל בכל בתי הדין החשובים בירושלים ובבני ברק ותשובתם היתה חד משמעית שאין כל צורך להקפיד על כך. כלים חד פעמיים, סכום חד פעמי, כוסות חד פעמי. לא נמצאו עקבות חמץ הראוי לאכילה ולכן לא צריכים כשרות לפסח. כלים חד פעמיים אינם צריכים כשרות גם לא לכל השנה.

חרדל – בחרדל של היום אין קמח והוא מופיע ברשימת העדה החרדית כמוצר שאין בו חמץ, עם זאת יש לשים לב לכשרות לפסח.

חומרי ניקיון – כולל סבון כלים, ספריי לחלונות, נוזל לניקוי רצפות וכו' אין בהם חמץ ואין צורך בהכשר לפסח. מוצרי ניקיון אינם זקוקים לכשרות בכל השנה וגם לא להכשר מיוחד לפסח.

טופי – בתוצרת הארץ אין חמץ. הטופי המיוצר כאן מורכב רק בסוכר ותמציות.

טחינה – מכילה שומשום טהור טחון ואין בה כל חמץ. גם לדעת האשכנזים שלא אוכלים קטניות, לא צריך למכור אותה.

יין – מיקבי הארץ כשר לפסח כל השנה, לפי הסימון על האריזה.

כמון – לדעת הראשון לציון הרב שלמה עמאר שליט"א מדובר בחמץ גמור. יש שהקלו וכל אדם יעשה כפי דעת רבותיו.

כפפות לטקס – כפפות הלטקס בהם אנו משתמשים במפעלי התרופות אינן מכילות שום חומר נלווה כלל. הכפפות בבתי החולים מכילות טלק שמקורו במחצב מינרל, או מטלק שמקורו מעמילנים שאינם חמץ. מותר להשתמש בפסח.

ליקר – אין בו חמץ אך עלול להכיל קטניות, יש לשים לב לתווית.

מיונז – אין בו חמץ.

מים – אינם צריכים כשרות לפסח. ולכן אין צורך לקשור את הברז או לסנן. מים מינרליים מחברת נביעות או מי

עדן, לא צריכים כלל כשרות לפסח. ולכן אם אין להשיג בקבוקים עם תווי כשרות אפשר לשתות מים ללא כשרות לפסח, ללא כל בעיה.

מיץ לימון – בדרך כלל עשוי ממים, מרכז לימון ומחומר משמר. במקרה כזה אין לזרוק את מיץ הלימון.

מנג'טים – לעוגיות אין כל בעיה וגם לא צריך כשרות כל השנה.

מפיונים – אין כל בעיה לפסח ולא צריך לחפש מפיונים עם תווית של כשרות לפסח.

מרגרינה – עשויה מקטניות אך אין בה חמץ. לדעת האשכנזים יש לסגור בארון.

משקאות חריפים – במשקאות מתוצרת הארץ אין חמץ ואין לזרוק, למעט ויסקי, בירה וודקה טקילה שהם חמץ. משקאות חריפים מחו"ל הם בגדר חמץ גמור ויש למכור אותם. הכלל הוא שאין לשתות שום משקה חריף בפסח שאין עליו הכשר מיוחד לפסח.

מזון תינוקות – מטרנה, סימילאק, בביבי לאק וסוגים אחרים אין בהם חמץ. דייסות למיניהם עלולו להכיל חמץ יש להסתכל ברשימת הרכיבים.

נייר כסף – ניילונים, מפות ניילון חד פעמיות, תבניות אלומיניום, אין בהם חמץ ואינם זקוקים לכשרות בכל השנה.

ניר פרגמנט לאפיה – אין בעיה לפסח.

סוכר – אינו חמץ והוא כשר לפסח כל השנה. כל המפעלים בארץ ובעולם בהם נארז הסוכר מקפידים שלא להכניס אוכל לקווי היצור. יש חדרי אוכל נפרדים ורק שם מותר לאכול. הבעיה היא שבמרכולים הסוכר נמצא לרוב ליד הקמח, וחוששים שמא שקית קמח נקרעה וקמח עף על הסוכר, ובפסח קמח אוסר במשהו. לכן נזהרים לקנות סוכר כשר לפסח. אבל מעיקר הדין, בסוכר עצמו אין בעיה.

סוכר וניל – אין בו חמץ ואפילו לא צריך הכשר מיוחד לפסח. אבל לא פעם מקומו של סוכר הווניל הוא ליד הקמח ולעיתים נשפך מעט קמח על האריזות, אבל אם מדובר באריזות נקיות וארזות, אין לזרוק.

סילאן – אין בעיית חמץ לא לזרוק.

סבון גוף – אינו חמץ ואינו צריך הכשר.

עופות – כיום ההוראה למגדלי העופות היא, שחודש לפני פסח מאכלים אותם בתערובת שאין בה חמץ ואין כל בעיה בעופות טריים.

עמילן – מצוי במפות מבד. יש אנשים שלא משתמשים בפסח במפות מבד שהמכבסה עמלנה. למעשה, אין בעיה בעמילן במכבסות. כיום המכבסות משתמשות בדבק פלסטי מהול במים כדי להקנות נוקשות לחולצות ומפות בד ולא מדובר בחמץ.

פילטרים של מסנני מים – עד כה לא נמצא כל חמץ או בעיה בפילטרים של המים.

פירות יבשים – מהארץ ומהעולם אין כל צורך לזרוק ואין בהם גרם אחד של חמץ. לדעת הרמ"א המנהג הוא שלא לאכול פירות יבשים מכיוון שבזמנו הכילו חמץ. כיום בשום פרי יבש אין חמץ. החומר הלבן על התאנה, שאנשים חושבים בטעות לקמח, מקורו בסוכר תאנה. בשזיפי מירון "שזיפרון" הייבוש נעשה בשמש. גם בתמרים מבריקים בהכשר של הרב דידי – הברק מקורו בגלוקוז תירס ולא בחמץ. הכלל הוא, שפירות יבשים ללא הכשר לפסח, אין לאכול, אולם גם לא לזרוק.

פריכות אורז – יש לשים לב שאין בהם תוספת של סובין, שיבולת שועל או חמשת מיני דגן ואז יש לבער. לאוכלי קטניות יש הכשרים מיוחדים לפריכות של אורז בפסח.

צבעי מאכל – אין בהם חמץ.

צ'יפס – אינו חמץ גם החבילות ללא כשרות מיוחדת לפסח.

צ'יקו – תחליף קפה העשוי מעולש לא צריך לזרוק.

קוסמטיקה – מייקאפ, רימל, תוחמים – אין בהם כל בעיה.

שפתונים (ליפסטיק) – מתוך מאה ועשרים הרכיבים של כל מוצר כזה יש 5 – 6 רכיבים שהם ספק חמץ או ספק קטניות בכמויות של עשיריות האחוז. מדובר בחומר שנפגם שאי אפשר לאכול כמובן. ניתן להשתמש בפסח.

קופסאות שימורים – אין בשימורים חמץ חוץ מקופסאות של צ'ולנט (חמין) מבושל שמכיל חמץ.

קוקה קולה – קולה זירו אין בה חמץ.

קטשופ – אין בו כל חמץ.

קינואה – סוג של קטנית ואינו מחמשת מיני דגן כפי שיש הטועים לחשוב. ברכתו פרי האדמה ואפשר לאכול בפסח, למי שאוכל קטניות, כמובן אחרי ברירה.

קמח – כיום החיטה עוברת התזת מים לפני הטחינה, היא לא חמץ גמור, אבל יש חשש גדול. *יש לבער לפני הפסח*.

קסמי שיניים – כשרים לפסח כל השנה

קפה – נמס, מגורען על כל סוגיו אינו חמץ. קפה טורקי עלול להכיל קטניות אך אינו חמץ. קפה על כל סוגיו: נמס, מגורען, אינו צריך כשרות בכל השנה.

קקאו – אינו חמץ.

קטניות – קטניות אינן חמץ!!! אפשר להשאיר בבית ולאכול לאחר הפסח.

רוטב סויה – עשוי מקטניות. יש סוגים שונים המכילים חומרים שונים. היכן שכתוב כי אינו מכיל גלוטן הרי שאינו חמץ ולא לזרוק בפסח.

ריבות – אינן חמץ על כל סוגיהן.

ריץ'י – לא לזרוק אין בו שום מרכיב של חמץ.

שוקולד – אינו חמץ למעט שוקולדים שיש בהם רכיבי חמץ כופלה ועוגיות. כשרות לפסח על פי המצוין בתווית.

שוקולית – מכיל קטניות אך אינו חמץ ואין לזרוק.

שיבולת שועל – כחומר גלם אינו חמץ רק במגעו עם מים נהפך לחמץ. גרגיר שיבולת השועל עובר מעיכה במכשיר ואין בייצור הקווקר שום תהליך של הרטבה או לחות. כמובן שאסור להשתמש בקווקר בפסח, אבל, קווקר בצורתו הגולמית, אינו חמץ ולכן לא צריך לזרוק אותו, אלא ניתן לשמור לאחר הפסח. או למכור.

שלגוני קרח – אין בהם חמץ ולא לזרוק.

שמרים – טריים או יבשים אינם חמץ. אומנם הם מחמיצים את העיסה, אך בעצמם אינם חמץ. לא צריך לזרוק.

שמן נבט חיטה – נשים רבות נרתעות להשתמש בתכשירי קוסמטיקה בפסח בגלל שכתוב ברכיבים שיש בהם שמן נבט החיטה. הנבטת החיטים כיום נעשית ללא מים באמצעות מיזוג אויר בתנאים מיוחדים. את הנבט הזה

לוקחים ומזה עושים שמן. אנשים שומעים חיטה, נבהלים ואינם זוכרים שאנו אוכלים מצות מחיטה!

שמפן – על כל סוגיו, מרכיבי שיער, קרם לחות, קרם גוף – אין לזרוק ניתן להשתמש באותן אריזות גם בפסח ולא צריך להחליף.

תבלינים – לא לזרוק ניתן להשאיר סגור בארון.

תה – על כל סוגיו אינו חמץ ואף אין צורך בכשרות לפסח. בחליטות צמחים יש בעיה, אין לזרוק אבל גם לא להשתמש בפסח.

תרופות – קופות החולים מפרסמות רשימה עדכנית של תרופות הכשרות לפסח. חולה שלוקח תרופה מסוימת ואינו מוצא אותה ברשימה, יכול להתייעץ עם רופאו אם יש תרופה גנרית (חיקוי תרופה ע"י יצרן אחר) כשרה. במידה ואין, יחזור לרופא וישאל האם יכול לעשות הפסקה של שבוע. במידה ולא יכול – חייב להמשיך לקחת את התרופה.